

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 14ης Ιουνίου 2001

Υπόθεση T-230/99

Hans McAuley
κατά
Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

«Υπάλληλοι - Διορισμός διά προαγωγής - Ακύρωση - Συγκριτική εξέταση των προσόντων - Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα ..... II - 583

Αντικείμενο: Προσφυγή με αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως των αποφάσεων του γενικού γραμματέα του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1998 με τις οποίες απορρίπτεται η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος στη θέση του προϊσταμένου του αγγλικού μεταφραστικού τμήματος της Διευθύνσεως «Μετάφραση και παραγωγή εγγράφων» της Γενικής Διευθύνσεως «Διοίκηση - Πρωτόκολλο» και στη θέση του γλωσσικού συμβούλου του ιδίου τμήματος και με τις οποίες διορίζονται, αντιστοίχως, ο Β. και η Κ. στις εν λόγω θέσεις.

Απόφαση: Οι αποφάσεις του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1998 περί διορισμού της Κ. στη θέση του γλωσσικού συμβούλου του αγγλικού τμήματος και περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος στην εν λόγω θέση ακυρώνονται. Η προσφυγή απορρίπτεται κατά τα λοιπά. Το Συμβούλιο φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα, καθώς και το 50 % των εξόδων του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων φέρει το 50 % των δικών του δικαστικών εξόδων.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι - Ανακοίνωση κενής θέσεως - Συγκριτική εξέταση των προσόντων - Τήρηση των προϋποθέσεων της ανακοινώσεως κενής θέσεως - Δικαστικός έλεγχος - Περιεχόμενο
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 7)

2. Υπάλληλοι - Προαγωγή - Ένσταση μη προαχθέντος υπαλλήλου - Απορριπτική απόφαση - Αιτιολογία - Περιεχόμενο
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 25, εδ 2, 45 και 90 § 2)

1. Προκειμένου να εξετασθεί αν η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αξιολογώντας τα προσόντα των υποψηφίων κενής θέσεως από πλευράς απαιτήσεων που απορρέουν από την ανακοίνωση κενής θέσεως, δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να υποκαστήσει την ΑΔΑ στην εκτίμησή της, αλλά να εξετάσει αν η ΑΔΑ, ενόψει των σκέψεων που οδήγησαν τη διοίκηση στην εκτίμησή της, ενήργησε εντός λογικών ορίων και δεν έκανε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προφανώς πεπλανημένο.

(βλ. σκέψη 33)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 21 Απριλίου 1983, 282/81, Ragusa κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 1245, σκέψη 9· ΠΕΚ, 20 Σεπτεμβρίου 2000, Τ-220/99, Behmer κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-187 και II-851, σκέψη 32

2. Η ΑΔΑ δεν υποχρεούται να αιτιολογεί τις αποφάσεις περί προαγωγής ούτε έναντι των αποδεκτών τους, κατά των οποίων η απόφαση αυτή δεν μπορεί να προκαλέσει βλάβη, ούτε έναντι των μη προαχθέντων υποψηφίων, ως προς τους οποίους μια τέτοια αιτιολογία μπορεί να είναι επιζήμια.

Ωστόσο, παρότι η ΑΔΑ δεν είναι υποχρεωμένη να αιτιολογεί τις αποφάσεις περί προαγωγής, αντιθέτως, είναι υποχρεωμένη να αιτιολογεί την απόφασή της περί απορρίψεως διοικητικής ενστάσεως που έχει υποβάλει, βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, μη προαχθείς υπάλληλος, δεδομένου ότι θεωρείται ότι η αιτιολογία αυτής της απορριπτικής απόφασεως ταυτίζεται με την αιτιολογία της απόφασεως κατά της οποίας στρεφόταν η διοικητική ένσταση.

Αυτή η υποχρέωση αιτιολογίας, τουλάχιστον στο απορριπτικό της ενστάσεως στάδιο, έχει ως σκοπό, αφενός, να παράσχει στον ενδιαφερόμενο επαρκή ένδειξη για να εκτιμήσει το βάσιμο της βλαπτικής πράξεως και τη σκοπιμότητα να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου και, αφετέρου, να επιτρέψει στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχο του επί της νομιμότητας της εν λόγω αποφάσεως. Καθόσον οι προαγωγές γίνονται κατ' επιλογή, η αιτιολογία της απορρίψεως της ενστάσεως αφορά μόνον την ύπαρξη των νομίμων προϋποθέσεων από τις οποίες ο ΚΥΚ εξαρτά τη νομιμότητα της διαδικασίας. Συγκεκριμένα, η ΑΔΑ δεν υποχρεούται να αποκαλύψει στον αποκλεισθέντα υποψήφιο τη συγκριτική εκτίμηση στην οποία προέβη γι' αυτόν και για τον υποψήφιο που προήχθη, ούτε να εκθέσει λεπτομερώς τον τρόπο με τον οποίο έκρινε ότι ο προαχθείς υποψήφιος πληρούσε τις προϋποθέσεις της ανακοινώσεως κενής θέσεως. Αρκεί η ΑΔΑ, με την απορριπτική της ενστάσεως απόφαση, να πληροφορήσει τον ενδιαφερόμενο υπάλληλο για τον ατομικό και κρίσιμο λόγο που δικαιολογεί την απόρριψη της υποψηφιότητάς του.

(βλ. σκέψεις 50 έως 52)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 30 Οκτωβρίου 1974, 188/73, Grassi κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1974, σ. 445, σκέψεις 11 και 12· ΠΕΚ, 3 Μαρτίου 1993, Τ-25/92, Vela Palacios κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1993, σ. ΙΙ-201, σκέψη 25· ΔΕΚ, 9 Δεκεμβρίου 1993, C-115/92 Ρ, Κοινοβούλιο κατά Volger, Συλλογή 1993, σ. Ι-6549, σκέψη 22· ΠΕΚ, 29 Μαΐου 1997, Τ-6/96, Κονταργύρης κατά Συμβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. Ι-Α-119 και ΙΙ-357, σκέψη 148· ΠΕΚ, 18 Δεκεμβρίου 1997, Τ-142/95, Delvaux κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1997, σ. Ι-Α-477 και ΙΙ-1247, σκέψη 84· ΠΕΚ, 19 Φεβρουαρίου 1998, Τ-3/97, Campogrande κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. Ι-Α-89 και ΙΙ-215, σκέψη 112· ΠΕΚ, 21 Σεπτεμβρίου 1999, Τ-157/98, Oliveira κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. Ι-Α-163 και ΙΙ-851, σκέψη 52